

CHTÍČ

Gabriela Pavlíčková

Byl jsi tu a teď jsi pryč,
nechápu nikoho, cítím jen chtíč.

Cítím jen chtíč znovu tě vidět,
chytit tě za ruku, nechci se stydět.

Vteřina změnila celý můj život,
Lítám si v oblacích, jsem jako pilot.
Lítám si v oblacích, nechci se vrátit,
cítit tu bolest a znovu tě ztratit.

Myšlenky na tebe pomalu se ztrácí,
vzpomínky na tebe pomalu blednou,
Alespoň mám přátele, co dají si tu práci,
co pomůžou mi znovu a zase mě zvednou.

Po čase cítím, že je mi lépe,
až do chvíle co slyším, že někdo klepe.
Otevřu dveře, stojíš tam ty,
nemůžu mluvit, nepohnu rty.

Stojíš tu u mne jakoby nic,
ode mne čekáš, že půjdu ti vstříc?
Vzpomínka na bolest, nechci jít zpět,
myslíš, že stačí říct několik vět?

Slyším to volání, zavírám dveře,
slyším to slovo, zas do mě řeže.
Zas do mě řeže, bolí a pálí,
nechci se vrátit, vidím tě v dáli.

Už jsou to roky, cítím se skvěle,
vzpomínky na tebe dávno jsou pryč,
jsem někdo jiný, jsem v novém těle.
Dávno už vím, že byl to jen chtíč.